

Datum van inontvangstneming : 21/07/2015

Zaak C-291/15**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

15 juni 2015

Verwijzende rechter:

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

21 mei 2015

Verzoekende partij:

EURO 2004. Hungary Kft.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

In het douanegeschil tussen [EURO 2004. Hungary Kft.] [*omissis*], verzoekster, en de Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (regionale douane- en belastingdienst West-Transdanubië, ressorterend onder de nationale belasting- en douanediens), verweerder, wijst de Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (bestuurs- en arbeidsrechtbank Zalaegerszeg) [*omissis*] de volgende

BESLISSING

De behandeling van de zaak wordt geschorst en het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt krachtens artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moet artikel 181 bis van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale praktijk waarbij de douanewaarde op basis van de „transactiewaarde van soortgelijke goederen” wordt vastgesteld wanneer de aangegeven transactiewaarde is aan te merken als abnormaal laag ten opzichte van de statistisch gemiddelde bij het importeren van soortgelijke goederen gehanteerde aankoop prijs, en daarmee als

onjuist, hoewel de douaneautoriteiten de juistheid van de factuur en van het stortingsbewijs, welke stukken zijn overgelegd ten bewijze van de voor de ingevoerde goederen daadwerkelijk betaalde prijs, niet betwisten of anderszins ter discussie stellen, en wanneer de importeur geen nader bewijs ter bepaling van de transactiewaarde heeft geleverd?

[omissis] [nationale procesrechtelijke aspecten] [omissis]

MOTIVERING

Feiten:

- 1 Verzoekster, een in Hongarije gevestigde onderneming, deed via haar douanevertegenwoordiger die haar indirect vertegenwoordigde, op 4 maart 2014 bij de Nemzeti Adó- és Vámhivatal Zala Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatóság (provinciale douane- en belastingdienst Zala, ressorterend onder de nationale belasting- en douanedienst) elektronisch aangifte voor het in het vrije verkeer brengen van verschillende soorten niet-communautaire (uit de Volksrepubliek China afkomstige) goederen met een brutogewicht van 13 000 kg. In afwachting van een fysieke inspectie van een deel van de goederen gaf de douane toestemming voor het in het vrije verkeer brengen. Naderhand werd een controle van de goederenaangifte uitgevoerd op grond van artikel 78 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek.
- 2 Op 12 juni 2014 besloot de Nemzeti Adó- és Vámhivatal Zala Megyei Vám- és Pénzügyőri Igazgatósága [omissis] naar aanleiding van de naderhand uitgevoerde controle dat de douanewaarde van de ingevoerde goederen uiteindelijk 3 023 938 HUF bedroeg, en dus niet 2 589 926 HUF zoals aangegeven in de aangifte. Volgens het besluit steeg het in de totaalaangifte vermelde factuurbedrag van 9 150,3 EUR naar 9 675,05 EUR, terwijl de waarde van de goederen met artikelnummer 13 van 330 EUR (103 142 HUF) naar 818,03 EUR (255 675 HUF) werd verhoogd, en die van de goederen met artikelnummer 20 van 72 EUR (22 504 HUF) naar 108,72 EUR (33 981,60 HUF). Als gevolg daarvan moest verzoekster met betrekking tot de invoer volgens de douane een douaneschuld van 12 970 HUF en een btw-schuld van 47 784 HUF voldoen.

In de motivering van het besluit wordt aangegeven dat de douanewaarde van de goederen in de aangifte in overeenstemming met artikel 29 van het communautair douanewetboek was berekend op basis van de transactiewaarde, zonder dat sprake was van de beperkingen en voorwaarden als bedoeld in artikel 29, lid 1, onder a), b) en c), van het communautair douanewetboek en zonder dat de bij de transactie betrokken partijen onderling verbonden waren als bedoeld in artikel 29, lid 1, onder d). De douane controleerde aan de hand van de boekhouding en de bewijzen van betaling van de importeur de overgelegde handelsfactuur en bekeek met name de afgegeven bankverklaring. De conclusie luidde dat de daaruit voortvloeiende

bedragen vielen te rijmen met de inhoud van de aangifte. Toch koesterde de douane twijfel ten aanzien van de juistheid van de aldus berekende douanewaarde voor de niet-communautaire goederen met artikelnummer 13, namelijk katoenen ovenwanten met een nettogewicht van 150 kg, en met artikelnummer 20, namelijk geweven microvezeldoeken met een nettogewicht van 24 kg, aangezien bij de douanewaarde van de ingevoerde goederen sprake was van een erg lage factuurprijs per netto kilo, terwijl de statistisch gemiddelde waarde van soortgelijke goederen 5,03 EUR/kg voor goederen met artikelnummer 13 en 7,06 EUR/kg voor goederen met artikelnummer 20 was. De douane verzocht verzoekster om aan te tonen dat de douanewaarde juist was. Verzoekster leverde echter geen nieuw bewijs, maar wees er slechts op dat zij aan haar Chinese zakenpartner de in de factuur genoemde prijs had betaald. De douane ging aan de hand van statistische gegevens na tegen welke prijs per eenheid de Hongaarse importeurs dergelijke producten hadden gekocht, en stelde de douanewaarde overeenkomstig de in artikel 30, lid 2, onder b), van het communautair douanewetboek genoemde „transactiewaarde van soortgelijke goederen” vast, daar zij nog steeds twijfels had in de zin van artikel 181 bis, lid 1, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, nadat zij de in artikel 181 bis, lid 2, omschreven procedure had toegepast.

- 3 Verzoekster maakte daartegen bezwaar, waarop de Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága bij besluit van 12 september 2014 [*omissis*] het oorspronkelijke besluit bevestigde. Volgens de motivering van het op bezwaar genomen besluit was het oorspronkelijke besluit met inachtneming van de procedure van artikel 181 bis, leden 1 en 2, van verordening nr. 2454/93 genomen, waren de twijfels van de douane over de in de aangifte vermelde waarde redelijk en was bij het vaststellen van de douanewaarde uitgegaan van bijgewerkte statistische gegevens.
- 4 Verzoekster is bij de rechter in beroep gegaan tegen het op bezwaar genomen besluit. Gesteld wordt dat de twijfels van de douane ongegrond zijn omdat aangetoond was dat de aangegeven douanewaarde overeenkwam met de prijs die daadwerkelijk was betaald voor de goederen, hetgeen bleek uit de stukken. Volgens verzoekster weigerde de douane de aangegeven douanewaarde te aanvaarden op de enkele grond dat zij tegen een lagere prijs had kunnen kopen, terwijl dat uitsluitend kwam doordat zij goede handelsbetrekkingen had. De aangegeven douanewaarde kan niet op basis van de lagere prijs ter discussie worden gesteld.
- 5 Verweerder herhaalt in zijn verweerschrift de in het op bezwaar genomen besluit gegeven motivering. Volgens verweerder is dat besluit op goede gronden genomen omdat verzoekster niet heeft uitgelegd waarom de prijs ten opzichte van vergelijkbare statistische waarden abnormaal laag was, geen overeenkomst of bestelling heeft overgelegd en niet heeft aangevoerd dat de producten van lagere

kwaliteit waren. Hieruit volgt dat de douane reden had [...] om te twijfelen aan de juistheid van de in de aangifte genoemde waarden.

6 Toepasselijke bepalingen:

Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek

Artikel 29

1. De douanewaarde van ingevoerde goederen is de transactiewaarde van die goederen, dat wil zeggen de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs indien zij voor uitvoer naar het douanegebied van de Gemeenschap worden verkocht, in voorkomend geval na aanpassing overeenkomstig de artikelen 32 en 33, mits:

a) er ten aanzien van de overdracht of het gebruik van de goederen door de koper geen beperkingen zijn, met uitzondering van die welke

– bij de wet of door de autoriteiten in de Gemeenschap worden opgelegd of geëist,

– het geografische gebied beperken waarbinnen de goederen mogen worden doorverkocht,

of

– de waarde van de goederen niet aanzienlijk beïnvloeden;

b) de verkoop of de prijs niet afhankelijk is gesteld van enige voorwaarde of prestatie waarvan de waarde met betrekking tot de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald, niet kan worden vastgesteld;

c) geen enkel deel van de opbrengst van elke latere wederverkoop of overdracht, onderscheidenlijk van elk later gebruik van de goederen door de koper, direct of indirect de verkoper ten goede zal komen, tenzij krachtens artikel 32 een geëigende aanpassing kan worden uitgevoerd, en

d) koper en verkoper niet onderling zijn verbonden of, indien dat wel het geval is, de transactiewaarde voor douanedoeleinden aanvaardbaar is overeenkomstig lid 2.

[...]

Artikel 30

1. Indien de douanewaarde niet met toepassing van artikel 29 kan worden vastgesteld, dient achtereenvolgens te worden nagegaan welke van de punten a),

b), c) en d) van lid 2 van toepassing is. De douanewaarde dient in dit geval te worden vastgesteld met toepassing van het eerste punt dat die vaststelling mogelijk maakt, behoudens wanneer op verzoek van de aangever de volgorde van de punten c) en d) dient te worden omgekeerd. Slechts indien de douanewaarde niet met toepassing van een bepaald punt kan worden vastgesteld, mag het onmiddellijk daarop volgende punt worden toegepast, in de krachtens dit lid vastgestelde volgorde.

2. De met toepassing van dit artikel vastgestelde douanewaarden zijn:

[...]

b) de transactiewaarde van soortgelijke goederen die voor uitvoer naar de Gemeenschap zijn verkocht en op hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip zijn uitgevoerd als de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald;

[...]

Artikel 78

1. De douaneautoriteiten kunnen na de vrijgave van de goederen ambtshalve of op verzoek van de aangever tot herziening van de aangifte overgaan.

2. De douaneautoriteiten kunnen, na de goederen te hebben vrijgegeven en teneinde zich van de juistheid van de vermeldingen in de aangifte te vergewissen, overgaan tot een controle van de handelsdocumenten en -gegevens aangaande de in- of uitvoertransacties ten aanzien van de betrokken goederen en aangaande de handelstransacties die later in verband met deze goederen plaatsvinden. Deze controles kunnen worden uitgeoefend bij de aangever en bij elke persoon die beroepshalve direct of indirect bij de genoemde transacties is betrokken, alsmede bij elke andere persoon die beroepshalve over de genoemde documenten en gegevens beschikt. De douaneautoriteiten kunnen eveneens overgaan tot het onderzoek van de goederen wanneer deze nog kunnen worden aangebracht.

3. Indien uit de herziening van de aangifte of uit de controles achteraf blijkt dat de bepalingen die voor de betrokken douaneregeling gelden, op grond van onjuiste of onvolledige gegevens zijn toegepast, nemen de douaneautoriteiten, met inachtneming van de eventueel vastgestelde bepalingen, de nodige maatregelen om een en ander recht te zetten, rekening houdend met de nieuwe gegevens waarover zij beschikken.

Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek

Artikel 151

1. Voor de toepassing van artikel 30, lid 2, onder b), van het wetboek (de transactiewaarde van soortgelijke goederen) wordt de douanewaarde vastgesteld op basis van de transactiewaarde van soortgelijke goederen die zijn verkocht op hetzelfde handelsniveau en in nagenoeg dezelfde hoeveelheid als de goederen waarvan de waarde wordt bepaald. Indien een dergelijke verkoop niet bekend is, wordt gebruikgemaakt van de transactiewaarde van soortgelijke goederen die zijn verkocht op een verschillend handelsniveau en/of in verschillende hoeveelheden, aangepast teneinde rekening te houden met verschillen in handelsniveau en/of hoeveelheid, mits dergelijke aanpassingen kunnen worden gestaafd met bewijzen waaruit duidelijk blijkt dat zij redelijk en exact zijn en daargelaten of daaruit een verhoging of een verlaging van de waarde voortvloeit.

[...]

Artikel 181 bis

1. De douaneautoriteiten behoeven de douanewaarde van ingevoerde goederen niet op basis van de methode van de transactiewaarde vast te stellen indien zij overeenkomstig de in lid 2 omschreven procedure, wegens gegronde twijfel, niet ervan overtuigd zijn dat de aangegeven waarde met de in artikel 29 van het wetboek omschreven totale betaalde of te betalen prijs overeenkomt.

2. Wanneer bij de douaneautoriteiten de in lid 1 bedoelde twijfel bestaat, kunnen zij overeenkomstig artikel 178, lid 4, om aanvullende informatie vragen. Indien deze twijfel blijft bestaan, stellen de douaneautoriteiten, alvorens een definitieve beslissing te nemen, de betrokkene, desgevraagd schriftelijk, in kennis van de redenen voor die twijfel en bieden zij hem een redelijke gelegenheid daarop te antwoorden. De definitieve beslissing en de redenen daarvoor worden de betrokkene schriftelijk meegedeeld.

7 Op de aan de douaneautoriteit overgelegde handelsfactuur staat een bedrag van 9 150,30 EUR vermeld. [Verzoekster, via haar vertegenwoordiger,] heeft in de procedure als douanewaarde hetzelfde bedrag [...] genoemd, welk bedrag ook vermeld staat in de CMR-vrachtbrief voor het transport. Voorts blijkt uit het overgelegde rekeningafschrift dat de door verzoekster aan de verkoper betaalde prijs, onder vermelding van de factuurnummer, 9 150 EUR was (wat tegen een wisselkoers van 301,04 HUF/EUR overeenkomt met 2 754 516 HUF).

In verzoeksters boekhouding staat een bedrag van 9 150,30 EUR/2 754 516 HUF vermeld voor de reeds genoemde factuur met nummer YW231G. Verder wijst de douane erop dat de douanewaarde niet werd verhoogd met de kosten van vervoer en verzekering, maar dat geen onregelmatigheden zijn geconstateerd.

8 Volgens het communautair douanewetboek is de douanewaarde de transactiewaarde, dat wil zeggen de voor de goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs indien zij voor uitvoer naar het douanegebied van de Gemeenschap worden verkocht, in voorkomend geval na aanpassing. In de onderhavige zaak

hoefde geen aanpassing overeenkomstig artikel 32 of artikel 33 van het communautair douanewetboek plaats te vinden. De door verzoekster daadwerkelijk betaalde prijs is tijdens de procedure aangetoond aan de hand van de stukken. Alle beschikbare gegevens zijn op dit punt eenduidig. Verweerder heeft ook expliciet erkend dat niet wordt getwijfeld aan de juistheid van de factuur of het feit dat het genoemde bedrag is overgemaakt. Niettemin is geen gebruik gemaakt van de transactiewaarde, maar is de douanewaarde op basis van de „transactiewaarde van soortgelijke goederen” vastgesteld, uitsluitend omdat uit de stukken blijkt dat de aankoopprijs lager was dan de gemiddelde aankoopprijs van soortgelijke goederen, waardoor de douane twijfels had.

Volgens de verwijzende rechter is het noodzakelijk dat artikel 181 bis van verordening nr. 2454/93 wordt uitgelegd, zodat duidelijk wordt of de douane op grond daarvan bij het bepalen van de douanewaarde, uitsluitend omdat sprake is van een lage aankoopprijs, kan afwijken van de methode van de transactiewaarde hoewel die waarde vaststaat en bewezen is en de juistheid van de stukken die ten bewijze van de transactiewaarde zijn overgelegd, niet wordt betwist of ter discussie wordt gesteld, en voorts of in de genoemde omstandigheden van de importeur kan worden verlangd dat hij nader bewijs levert.

- 9 Dienaangaande is de verwijzende rechter van oordeel dat aangezien voor het bepalen van de douanewaarde als voornaamste criterium de transactiewaarde wordt gehanteerd, de door de douane toegepaste interpretatie van de bepaling in kwestie zich niet verdraagt met het recht, en dat wanneer geen twijfel bestaat over de juistheid van de ten bewijze van de transactiewaarde of de daadwerkelijke inhoud van de transactie overgelegde stukken en er geen andere in het communautair douanewetboek genoemde specifieke redenen zijn om de transactiewaarde buiten beschouwing te laten, de douane de aangetoonde transactiewaarde als douanewaarde dient te aanvaarden, aangezien aldus wordt voorkomen dat willekeurig vastgestelde douanewaarden worden gebruikt en ervoor wordt gezorgd dat het douanestelsel neutraal kan functioneren. Volgens de verwijzende rechter kan het voorgaande worden afgeleid uit de punten 52 tot en met 60 van het arrest van het Hof van Justitie van 28 februari 2008, *Carboni e derivati* (C-263/06, EU:C:2008:128). De feiten in de zaak waar dat arrest betrekking op heeft, verschillen wel wezenlijk van die in de onderhavige zaak, en in die zaak werd niet ingegaan op de vraag wat ten grondslag kan liggen aan de in artikel 181 bis van verordening nr. 2454/93 genoemde twijfel.

[*omissis*] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Zalaegerszeg, 21 mei 2015

[ondertekeningen]